

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Filivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

poralibus, & spiritualibus
bonis respondebis?

FILIVS.

Quid porro dices Dei Filio,
qui pro te omnia passus est?
Potest quidem ille meritò ho-
minibus dicere: Confundan-
tur homines, quod cum ego
Deus è coelo in terras eorum
causa descenderim, proq; eo-
rum salute homo fieri digna-
tus sim, nolunt illi tamè mea
causa peccati sordes relinque-
re. Confundere, ô homo, quã-
do prius ego te dilexi, quam
tu me diligeres: prius ipse ser-
uiui tibi, quam mihi seruires.
O dura hominum corda! ô
ferrea pectora! qui cum me
alligatum columnæ videant,
L 6 flagel-

flagellis cæsum, & vulneratū
amore, alligari peccato ma-
lunt, quā mihi adherere, meo
que mundi amorē honori præ-
ponunt: nec intelligunt quam
sæuis à dæmone flagellis cæ-
dantur, peccatorum vinculis
colligati. Dedi ego homini
viscera mea, quibus tanquam
firmissimæ columnæ cōplexu
adhærescat: contemnit illera-
men, eaque sequitur, quæ ip-
sum coram me merito condē-
nent. O hominum ingrati-
tudinem! ô insensatas humanas
mentes! mihi seruiunt bruta,
me arbores atque herbæ lau-
dant, vnus ex omnibus homo
non agnoscit: sed more rabi-
di canis, qui dominum suum
morfu

me
gi
sce
he
tu
ro
An
me
dis
hu
tu
ti
do
de
da
qu
qu
re
ce
no

morſu petit, contra me inſur-
 git, dignus quera terra dehi-
 ſcens abſumat. Confundere, ô
 homo, pro quo Agnus manſue-
 tus factus ſum, & leo eſſe fe-
 rox tandem aliquando deſine.
 Amplector ego te charitate, tu
 me cupiditatis flagellis cæ-
 dis: cumque ego te pretioſis
 humilitatis margaritis ornê,
 tu meo ſuperbiæ ſpinas capi-
 ti infigis. Intelligant aliquan-
 do homines, non arcis inclu-
 denda, ſed in pauperes erogã-
 da bona accepiffe. Cõſiderêt
 quantopere à me diligentur,
 quos ego, ab ipsis in carce-
 rem coniectus inferni car-
 cere eripiam: quemque illi
 non deſinunt ingratitude

crucifigere, ego charitate in
charitatis viam reduco. Con-
fundere, ô homo, quem cum
aspiciunt Angeli, tum conté-
ptui habent, & decipiunt dæ-
mones, atque in cōspectu meo
condemnant. Confundere, in-
quam, & iudicium meum ti-
me, qui nisi hîc cōfundaris &
peccata tua fleas, magna te ma-
net, & amara confusio. Quem
vero non confundat, quod e-
go Deus & Dominus venato-
ris more perpetuo homines
insequor, ne mihi qui tanti
constiterint forte pereant;
illi vero me tanquam vene-
nosum serpentem semper fu-
giunt; Cur me non timent,
& mea iudicia? Cur non vi-
tam

tam mutant, qui mortis nec
horam, nec diem sciunt?

SPIRITVS SANCTVS.

Quid autem Spiritui san-
cto respondebis, aut quo ipsi
ore loqui audebis, qui ei to-
ties animæ tuæ portas occlu-
seris, eumque à te (vt dæmo-
nem reciperes) impie, atque
impudenter exclusis? Con-
fundimini, ô miseri homines,
quos cum Deus crearit, vt
essetis filij patris vestri qui in
cælis est, digna tamen cælesti
Patre opera vix vnquam facia-
tis. Est in eo infinita mansuetu-
do & benignitas, paratusque
semper est peccata remittere:
vos vero iniquitate pleni, nõ
solum